

ZASADY SPORZĄDZANIA PRZYPISÓW

Numer przypisu w tekście umieszczamy przed znakiem interpunkcyjnym kończącym zdanie lub jego część. Numer przypisu w tekście stawiamy przed kropką kończącą zdanie. Każdy przypis kończy się kropką. Stosujemy przypisy dolne, na każdej stronie tekstu. W przypisach prosimy o stosowanie czcionki Times New Roman 10 pkt, interlinia 1.

RODZAJE PRZYPISÓW

Cytowanie monografii jednoautorskiej: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów), tytuł dzieła (pisany kursywą bez cudzysłowu), miejsce wydania: wydawnictwo i rok wydania (przed rokiem zaznaczamy części wydawnicze, czyli numer kolejnego wydania), strona lub wykaz cytowanych stron.

Przykład: T. Kowalski, Kościół pierwszych wieków, Warszawa: PIW ³2007, s. 107-109.

Cytowanie artykułu z monografii wieloautorskiej: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów) cytowanego artykułu, tytuł artykułu (pisany kursywą bez cudzysłowu), po przecinku umieszczamy w: (bez cudzysłowu), skrót imienia i nazwisko (-a) redaktora (-ów) monografii wraz ze skrótem (red.) umieszczonym w nawiasie, tytuł monografii (pisany kursywą, bez cudzysłowu), miejsce wydania: wydawnictwo i rok wydania (przed rokiem zaznaczamy części wydawnicze, czyli numer kolejnej edycji), strona lub wykaz cytowanych stron.

Przykład: P. Broniarek, Rola katechistów w ewangelizacji Amazonii, w: K. Górzyński, M. Prot (red.), Ewangelizacja Amazonii, Olsztyn: SQL ⁸2007, s. 340-341.

Cytowanie artykułu z czasopisma: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów), tytuł artykułu (pisany kursywą bez cudzysłowu), pełna nazwa czasopisma (w cudzysłowie) rocznik oraz (w nawiasie) rok, ewentualnie cyfrę zeszytu lub numeru, stronę lub wykaz cytowanych stron.

Przykład: S. Malinowski, Mariologia papieża Franciszka, „Przegląd Teologiczny” 13 (2005) z. 3, s. 28-31.

Cytowanie hasła z encyklopedii lub leksykonu: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów), tytuł hasła (pisany kursywą bez cudzysłowu), po przecinku umieszczamy w: (bez cudzysłowu), skrót imienia i nazwisko (-a) redaktora (-ów) encyklopedii/leksykonu wraz ze skrótem (red.) umieszczonym w nawiasie, pełna nazwa encyklopedii/leksykonu (pisana kursywą), numer tomu (stosujemy skrót „t.” pisany małą literą), miejsce wydania: wydawnictwo i rok wydania (przed rokiem zaznaczamy części wydawnicze, czyli numer kolejnej edycji), strona/kolumna lub wykaz cytowanych stron/kolumn. W przypadku znanych encyklopedii, redagowanych przez wielu redaktorów, nazwiska redaktorów encyklopedii/leksykonu można opuścić.

Przykład: A. Bartoszek, Starość, w: J. Nagórny, K. Jeżyna (red.), Jan Paweł II. Encyklopedia nauczania moralnego, Radom: Polskie Wydawnictwo Encyklopedyczne 2014, s. 511-513;

M. Theobald, Misterium. II. Biblisch-theologisch, w: Lexikon für Theologie und Kirche, t. 7,

Freiburg-Basel-Rom-Wien: Herder 31998, kol. 577-579.

Cytaty w przypisie: Jeżeli w przypisie zostaje przywołany jakiś cytat, to umieszczamy go w cudzysłowie. Podobnie, jak w tekście głównym, fragmenty opuszczone w cytatach należy zaznaczyć trzema kropkami w nawiasach kwadratowych: [...].

Opracowania w maszynopisie: Obowiązują zasady odnoszące się do monografii, przy czym należy zaznaczyć, gdzie znajduje się maszynopis.

Przykład: S. Kowalski, Wspólnota Kultury, Warszawa 1999, mps w Archiwum UKSW w Warszawie, s. 5.

Cytowanie dokumentów Kościoła: w przypadku encyklik i adhortacji papieskich oraz obszerniejszych wypowiedzi Magisterium Kościoła (np. Dykasterii Nauki Wiary), stosujemy ogólnie przyjęte skróty, dodając numer odpowiedniego akapitu dokumentu, a nie stronę konkretnego wydania,

Przykład: gdy chodzi o encyklikę Jana Pawła II Redemptor hominis, numer 10, zapis będzie wyglądał następująco: RH 10.

W przypadku dokumentów soborowych używamy skrótów polskich nazw danego dokumentu przyjętych w: Encyklopedia Katolicka. Wykaz skrótów, Lublin: TN KUL 1993.

W przypadku przemówień papieskich podajemy imię papieża, nazwę konkretnego przemówienia (kursywą, w cudzysłowie) i po kropce określenie charakteru wypowiedzi (kursywą), datę lub rok (w nawiasie) oraz (w zależności od źródła) dalszy zapis jak w przypadku monografii wieloautorskiej lub czasopisma.

Przykłady: Jan Paweł II, „Eksperyment w biologii”. Przemówienie do uczestników Tygodnia Studiów zorganizowanego przez Papieską Akademię nauk (23 X 1982 r.), „L'Osservatore Romano” (PI) 10 (1982), s. 8;

Benedykt XVI, „Otoczmy opieką osoby zranione”. Przemówienie do uczestników kongresu poświęconego pladze aborcji i rozwodów (5 IV 2008), w: J. Brusilo (red.), W trosce o życie. Wybrane dokumenty Stolicy Apostolskiej, t. 2, Tarnów: Biblos s. 335-337.

Cytowanie serii wydawniczych: Obowiązują zasady analogiczne do monografii, przy czym nazwę serii wydawniczej i numer tomu podajemy w nawiasie bezpośrednio po tytule dzieła.

Przykład: J. Gnilka, Das Matthäusevangelium (Herders Theologischer Kommentar zum Neuen Testament, t. I-1), Freiburg-Basel-Wien: Herder 1988, s. 239-241.

Tłumaczenia: skrót imienia i nazwisko tłumacza zamieszczamy po skrócie „tłum.” bezpośrednio po tytule danego artykułu/danej monografii.

Przykład: B. Wald, Święty Tomasz o sumieniu. Obecny paradygmat w debacie filozoficznej, w: Św. Tomasz z Akwinu, Dysputy o sumieniu. Dysputy problemowe o prawdzie, tłum. A. Białek, Lublin: Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu 2018, s. 213.

Źródła online: należy podać autora i tytuł analogicznie jak w źródłach drukowanych (jeśli są dostępne), adres internetowy, oraz datę dostępu w nawiasie kwadratowym,

Przykład: J. Kowalski, Teologia w Polsce, <http://www.strona.pl/costam/plik.pdf> [dostęp: 11 XI 2013 r.].

POWTARZANIE PRZYPISU

nie stosujemy takich słów, jak np. tamże, tenże, dz. cyt. itp., ale powtarzamy skrócony zapis bibliograficzny (inicjał imienia, nazwisko, tytuł lub jego część oraz strony), np. J. Kowalski, Teologia, s. 4.

PRZYKŁADY PRZYPISÓW

¹ A. Derdziuk, Teologia moralna w służbie wiary Kościoła, Lublin: Wydawnictwo KUL 2010, s. 125-134.

² A. Derdziuk, Teologia moralna, s. 89.

³ P. Feyerabend, Mentale Ereignisse und das Gehirn, w: P. Biery (red.), Analytische Philosophie des Geistes, Weinheim-Basel: Beltz Verlag ⁴2007, s. 121-125.

⁴ R. Barron, How to Become a Person of Love?, https://www.youtube.com/watch?v=yIP5AKCd_Qg [dostęp: 11 XI 2013]

⁵ T. Zadykowicz, Okaleczenie, w: Encyklopedia Katolicka, t. 15, kol. 460-461.

⁶ DWR 10.

⁷ TWNT, t. 1, s. 321.

⁸ „Urząd duchowny w Kościele”. Raport Wspólnej Komisji Rzymskokatolicko-Ewangelicko-Luterańskiej (1981), w: K. Karski, S. C. Napiórkowski (red.), Bliżej wspólnoty. Katolicy i Luteranie w dialogu 1965-2000, Lublin: TN KUL 2003, s. 254.

⁹ Hozjusz S., List do Karola Boromeusza, w: H. Wojtyska (red.), Korespondencja Stanisława Hozjusza kardynała i biskupa warmińskiego, t. 3, cz. 1, Olsztyn: Warmińskie Wydawnictwo Diecezjalne 1980, s. 380.

¹⁰ KPK, kan. 1108 § 2.

¹¹ Jan Paweł II, „Etyczne problemy genetyki”. Przemówienie do uczestników sympozjum zorganizowanego przez Papieską Akademię Nauk (20 XI 1999 r.) nr 2, „L'Osservatore Romano” (PI) 2 (1994), s. 37.

¹² STh. II-II, q. 64 a. 7.

¹³ H. Renard, Sprawiedliwość, w: A. Ziemia, K. Kłaga (red.), Słownik społeczny, Wrocław 1999, s. 23-28.

¹⁴ P. Bartnik, Szansa Kościoła, „Gazeta Teologiczna” z 24 V 1999, s.13-14.

¹⁵ J. Carter, M. J. Owen, A. G. Cardno, M. C. O'Donovan, Psychiatric genetics: back to the future, <http://www.anth.org/ifgene> [dostęp: 20 XI 2005].

¹⁶ Kongregacja Nauki Wiary, „Quaestio de abortu”. Deklaracja o przerywaniu ciąży (18 XI 1974 r.), w: K. Szczygieł (red.), W trosce o życie. Wybrane dokumenty Stolicy Apostolskiej, t. 1, Tarnów: Biblos 1998, s. 303-315.

¹⁷ B. Wald, Święty Tomasz o sumieniu. Obecny paradygmat w debacie filozoficznej, w: Św.

Tomasz z Akwinu, Dysputy o sumieniu. Dysputy problemowe o prawdzie, tłum. A. Białek, Lublin: Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu 2018, s. 213.

¹⁸ W. Sinnott-Armstrong, Introduction, w: Moral Psychology, t. 4: Free Will and Moral Responsibility, London: MIT Press, Cambridge MA, s. xiii-xviii.

¹⁹ Cornelius Nepos, On Great Generals. On Historians, tłum. J. C. Rolfe, Cambridge: Cambridge University Press 1929, s. 4.

²⁰ P. Ekman, Basic Emotions, w: T. Dalgleish, M. Power (red.), Handbook of Cognition and Emotion, Bristol: John Wiley & Sons 1999, s. 123-144.

Dostosowanie przez autora zapisu przypisów do powyższych zasad jest warunkiem przyjęcia tekstu przez redakcję do publikacji w „Studiach Nauk Teologicznych”